

Vec C-294/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

1. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Audiencia Nacional

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

5. marec 2020

Žalobkyňa:

GE AUTO SERVICE LEASING GMBH

Žalovaný:

Tribunal Económico Administrativo Central

Predmet konania vo veci samej

Predmetom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania je určiť, dokedy môže zdaniteľná osoba preukázať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) a kedy v dôsledku svojho prípadného nedbanlivostného alebo zneužívajúceho konania stráca právo na vrátenie tejto dane.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Predmetom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania je určiť, či súd musí posúdiť dokumentáciu, ktorú oneskorene predložila neusadená zdaniteľná osoba na preukázanie svojho práva na vrátenie DPH, v rozpore s článkami 3 a 7 smernice 79/1072 a jej prílohami alebo článkami 15, 8 a 9 smernice 2008/9 a v rozpore s judikatúrou, ktorú v tejto súvislosti vydal Súdny dvor.

Ak by ju musel posúdiť, znamenalo by to, že neusadená zdaniteľná osoba (a teda každá zdaniteľná osoba) by nemusela dodržať nijakú lehotu na preukázanie splnenia podmienok na uplatnenie svojho práva na vrátenie dane a mohla by predložiť dokumentáciu v čase a spôsobom, ktorý sama určí, a to aj v prípade, ak by to neurobila po príslušnej výzve správneho orgánu, pokiaľ sa uvedenej zdaniteľnej osobe nevytýka, že konala v zlej viere alebo sa dopustila zneužitia práva.

Výsledkom by bola znemožnená správa DPH, ktorá by porušovala zásadu neutrality systému dane a ovplyvnila by jednotnosť DPH v celej Únii.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa uznať za platné, že zdaniteľná osoba po tom, čo ju daňová správa opakovane vyzvala, aby preukázala splnenie podmienok na uplatnenie práva na vrátenie dane, bez akéhokoľvek primeraného odôvodnenia nevyhovie tejto výzve a po tom, čo sa jej odmietne právo na vrátenie dane, predloží dokumentáciu až pri preskúmaní rozhodnutia v správnom konaní alebo súdnom konaní?

2. Možno považovať za zneužitie práva skutočnosť, že zdaniteľná osoba neposkytne potrebné informácie, ktorými odôvodní svoje právo, daňovej správe, keď jej bolo umožnené a bola vyzvaná, aby to urobila, a neurobí to bez opodstatneného dôvodu, a naopak tieto informácie neskôr dobrovoľne poskytne správnomu orgánu, ktorý preskúmava rozhodnutie, alebo súdu?

3. Stráca neusadená zdaniteľná osoba svoje právo na vrátenie dane buď preto, lebo bez opodstatneného dôvodu neposkytla včas informácie dôležité pre preukázanie svojho práva na vrátenie dane, alebo z dôvodu svojho zneužívajúceho

konania po uplynutí lehoty stanovenej alebo určenej na tento účel a po tom, čo správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým odmietol právo na vrátenie dane?

Uvádzané ustanovenia práva Únie

Článok 267 ZFEÚ.

Smernica Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte: najmä článok 5 druhý odsek a články 8, 9 a 15.

Ôsma smernica Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu (v súčasnosti zrušená): najmä články 3 a 7 a prílohy A a C.

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty: článok 170.

Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie [ďalej len „Súdny dvor“].

Uvádzané ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok 119 Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido (zákon č. 37/1992 z 28. decembra o dani z pridanej hodnoty, ďalej len „LIVA“): najmä odseky 2, 3, 4 a 9.

Článok 57 Reglamento General de desarrollo de la Ley General Tributaria en materia de revisión en vía administrativa (Real Decreto 520/2005) [všeobecné nariadenie, ktorým sa vykonáva všeobecný zákon o daniach v oblasti preskúmania rozhodnutí v správnom konaní (kráľovský dekrét č. 520/2005, ďalej len „RGRT“)].

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 GE AUTO SERVICE LEASING GMBH [ďalej aj ako „spoločnosť“] podala 30. júna 2006 a 29. júna 2007 žiadosti o vrátenie súm DPH, ktoré zaplatili podnikatelia neusadení na území uplatňovania dane, za roky 2005 a 2006 vo výške 407 396,469 eura.
- 2 Dňa 19. marca 2008 Oficina Nacional de Gestión Tributaria, IVA de no establecidos (Národný úrad pre správu daní, oddelenie pre DPH neusadených osôb; Španielsko) vydala dve výzvy, ktorými vyzvala spoločnosť na predloženie dokumentácie.

- 3 Dňa 12. decembra 2008 spoločnosť vyjadrila svoj zámer vyhovieť týmto výzvam, ale uviedla, že vzhľadom na to, že ide o spoločnosť, ktorá nie je rezidentom, a vzhľadom na ťažkosti spojené s predložením vyžiadanej dokumentácie im nemôže vyhovieť, aj keď vyjadrila svoj zámer urobiť to.
- 4 Národný úrad pre správu daní vydal 18. februára 2009 rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o vrátenie dane, ktoré sú založené v podstate na tom, že žiadateľka nevyhovela výzvam na predloženie dokumentácie, ktoré jej boli doručené 21. apríla 2009.
- 5 Dňa 20. februára 2009 (po vydaní zamietavých rozhodnutí, ale pred ich doručením) spoločnosť predložila dve vyjadrenia, jedno za každý rok, v ktorom uviedla, že ide o nemeckú spoločnosť, ktorej činnosť spočíva v dodávaní automobilov španielskym spoločnostiam na základe lízingových zmlúv a príležitostnom predaji ojazdených vozidiel na španielskom trhu, ktorá pôsobí na území uplatňovania dane (Territorio de Aplicación del Impuesto – TAI) bez toho, aby bola trvale usadená na tomto území, a ktorá odvádza sumy DPH za nákup vozidiel, pričom na tento účel predložila niektoré fakturačné doklady.
- 6 Proti rozhodnutiam o zamietnutí žiadostí o vrátenie dane podala GE AUTO SERVICE LEASING GMBH interné administratívne odvolanie. Uznala svoje omeškanie a uviedla, že reagovala na výzvy 20. februára 2009, pred doručením rozhodnutí o zamietnutí jej žiadostí o vrátenie dane. Okrem toho predložila spolu s odvolaniami vzorku faktúr vystavených za poskytované nájomné služby, pričom zdôraznila fungovanie spoločnosti, pokiaľ ide o poskytovanie služieb uvedenej kategórie v Španielsku.
- 7 Národný úrad pre správu daní pred vydaním rozhodnutia o internom administratívnom odvolaní zaslal spoločnosti 13. júla 2009 ďalšiu výzvu, v ktorej ju vyzval, aby objasnila niektoré aspekty. Na túto výzvu, ktorá bola doručená spoločnosti GE AUTO SERVICE LEASING GMBH 21. júla 2009, táto spoločnosť vôbec nereagovala.
- 8 Dňa 1. februára 2010 Národný úrad pre správu daní vydal rozhodnutie o zamietnutí interného administratívneho odvolania, pričom potvrdil odmietnutie práva na vrátenie dane vzhľadom na to, že spoločnosť nepreukázala a nepredložila dôkazy o splnení zákonom stanovených podmienok.
- 9 Žalobkyňa, ktorá s uvedeným rozhodnutím nesúhlasila, podala námietky v hospodársko-správnych veciach na Tribunal Económico-Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd, Španielsko), ku ktorým pripojila viaceré listiny, konkrétne niektoré faktúry za poskytovanie služieb a zmluvy o finančnom lízingu, úradné osvedčenia o tom, že má postavenie zdaniteľnej osoby s právom na odpočítanie dane, vydané nemeckými orgánmi a viaceré pravidelné daňové priznania k DPH. Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) spojil uvedené námietky na spoločné konanie.

- 10 Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) vydal 24. januára 2013 rozhodnutie, ktorým zamietol uvedené námietky v hospodársko-správnych veciach. Potvrdil názor orgánu pre správu daní a uviedol, že dôkazy, ktoré majú význam pre náležitú nápravu daňovej situácie, treba predložiť v konaní na príslušnom orgáne pre správu daní, pričom sa stotožnil s názorom, že konanie o námietkach v hospodársko-správnych veciach nie je vhodným okamihom na uskutočnenie tohto úkonu a že dôkazy treba predložiť v konaní týkajúcom sa uplatňovania daní.
- 11 Proti zamietavému rozhodnutiu Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) podala GE AUTO SERVICE LEASING GMBH 24. januára 2013 na senáte Audiencia Nacional (Vrchný súd, Španielsko) pre správne súdnictvo žalobu vo veci správneho súdnictva, v ktorej uviedla, že i) reštriktívny názor orgánu, ktorý vykonal preskúmanie rozhodnutia v správnom konaní, porušuje právo dotknutej osoby na obranu; ii) dôkazy, ktoré sú založené v spise a ktoré boli predložené spolu so žalobou, preukazujú právo žalobkyne na vrátenie súm zaplatených na DPH; iii) bola porušená zásada neutrality dane a iv) ak sa potvrdí napadnutý reštriktívny názor, treba vrátiť vec orgánu pre správu daní na ďalšie konanie, aby mala spoločnosť príležitosť predložiť dôkazy, ktoré nepredložila.
- 12 Žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu rozsudkom z 22. septembra 2016, v ktorom bol v podstate potvrdený názor Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) týkajúci sa dôkazného bremena. V tomto rozsudku sa zdôrazňuje, že neusadení podnikatelia môžu uplatniť svoje právo na vrátenie dane DPH, ale zároveň nesú dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie splnenia podmienok stanovených na uplatnenie tohto práva. V súdnom konaní nemožno napraviť skutočnosť, že sa nevyhovelo výzvam v prvostupňovom správnom konaní ani vo fáze preskúmania rozhodnutia v hospodársko-správnej veci.
- 13 Proti uvedenému rozsudku podala spoločnosť kasačný opravný prostriedok.
- 14 Kasačnému opravnému prostriedku sa v celom rozsahu vyhovel rozsudkom Tribunal Supremo (Najvyšší súd) z 10. septembra 2018, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Tribunal Económico-Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) z 24. januára 2013, ktorým boli zamietnuté námietky v hospodársko-správnych veciach (spojené na spoločné konanie) podané proti rozhodnutiam o zamietnutí interných administratívnych odvolaní podaných proti rozhodnutiam Národného úradu pre správu daní z 18. februára 2009, ktorými bolo uvedenej spoločnosti odmietnuté uplatnené právo na vrátenie dane. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rovnako vrátil vec do fázy, keď bol vydaný napadnutý rozsudok, aby sa vydal ďalší rozsudok, v ktorom Audiencia Nacional (Vrchný súd) na základe dôkazov predložených v konaní rozhodne, či sú splnené hmotnoprávne podmienky na vrátenie dane, o ktoré požiadala GE AUTO SERVICE LEASING GMBH, a ak sú tieto podmienky splnené, aby jej výslovne priznal právo na vrátenie dane.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 15 Hospodársko-správne súdy sú orgánmi verejnej správy, aj keď majú kvázisúdnu povahu, pričom podanie opravného prostriedku na týchto orgánoch je nevyhnutným predpokladom podania žaloby vo veci správneho súdnictva. Hoci ide o správne orgány, konanie o hospodársko-správnych námietkach je podobné súdnemu konaniu. Hospodársko-správne súdy majú významné právomoci, pokiaľ ide o možnosť predložiť dôkazy, pri posudzovaní tvrdení a pokiaľ ide o povinnosť rozhodnúť o všetkých otázkach bez ohľadu na to, či na ne účastníci konania poukázali.
- 16 Pokiaľ ide o dokazovanie, článok 57 RGRT stanovuje, že hospodársko-správne súdy môžu odmietnuť vykonať navrhnuté alebo predložené dôkazy len vtedy, keď sa týkajú skutočností, ktoré nie sú dôležité pre rozhodnutie o nárokoch uplatnených v námietke, zatiaľ čo môžu nariadiť vykonanie dôkazov, ktoré boli predtým zamietnuté, a sú oprávnené vyžiadať si akékoľvek informácie, ktoré považujú za potrebné alebo vhodné pre rozhodnutie o námietke.
- 17 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v súlade so svojimi skoršími rozhodnutiami v závere svojho rozhodnutia o kasačnom opravnom prostriedku uviedol, že „nie je vôbec problematické, ak platiteľ dane, ktorý nepredložil v konaní o kontrole určité dôkazy, na ktorých bol založený jeho nárok, predloží tieto dôkazy neskôr v súdnom konaní...“, a že ten, kto podal námietku, môže predložiť v konaní na hospodársko-správnych súdoch dôkazy, ktoré nepredložil v konaní na orgánoch pre správu daní, pokiaľ uplatňuje svoje práva v súlade s požiadavkami dobrej viery, pričom zákon nechráni zneužitie práva. Zneužívajúce alebo zlomyseľné konanie sa musí náležite konštatovať v príslušných konaniach a byť také intenzívne, že je odôvodnená sankcia spočívajúca v nepreskúmaní uplatneného nároku z vecnej stránky, pričom v tomto konaní sa navrhovateľke vôbec nevytýka zlá viera alebo zneužitie práva. Uznal, že ten, kto žiada o vrátenie dane, musí preukázať, že sú splnené hmotnoprávne podmienky na uplatnenie práva, ktorého sa domáha. Požiadavky, ktoré stanoví správny orgán na to, aby považoval právo na vrátenie dane za preukázané, v každom prípade nesmú byť neprimerané, nadmerné alebo zbytočné.
- 18 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vyhovel kasačnému opravnému prostriedku a zrušil napadnutý rozsudok – keďže týmto rozsudkom bola žaloba zamietnutá len preto, lebo pri preskúmaní rozhodnutia v hospodársko-správnej veci nebolo možné predložiť alebo uviesť to, čo nebolo predložené alebo uvedené v konaní o uplatňovaní príslušných daní – a spolu s ním aj rozhodnutie Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd).

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 19 Audiencia Nacional (Vrchný súd) musí v súlade s rozsudkom Tribunal Supremo (Najvyšší súd) z 10. septembra 2018 vydať namiesto zrušeného rozsudku ďalší rozsudok, v ktorom sa posúdia všetky listiny, ktoré spoločnosť predložila tak

- v rámci preskúmania na Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd), ako aj listiny, ktoré pripustil ako dôkaz súd, s cieľom určiť, či má spoločnosť právo na vrátenie súm DPH, ktoré zaplatila ako subjekt neusadený na území uplatňovania dane v rokoch 2005 a 2006, vo výške 407 396,469 eura.
- 20 Kľúčový dôvod, o ktorý Tribunal Supremo (Najvyšší súd) opiera svoje rozhodnutie, sa zameriava na význam hospodársko-správnych súdov pri preskúmaní rozhodnutí v správnom konaní, v dôsledku ktorého musia preskúmať všetky dôkazy, ktoré považovali za relevantné, bez ohľadu na to, či ich predložili daňovníci v konaní na orgáne pre správu daní, a nezávisle od toho, či postup výberu daní vyžaduje, aby si daňovníci splnili túto povinnosť v konaní na orgáne pre správu daní, ktorý je súčasťou daňovej správy. Napriek tomu, že porušenie právnych predpisov spočíva v prvom rade v rozhodnutí Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd), Tribunal Supremo (Najvyšší súd) sa tiež domnieva, že rozsudok Audiencia Nacional (Vrchný súd), ktorým bol potvrdený názor Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd), nie je v súlade s právom. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zastáva názor, že je potrebné preskúmať celú dokumentáciu predloženú v konaní na Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) a v konaní pred senátom Audiencia Nacional (Vrchný súd), hoci sa nevyhovelo výzvam, ktoré daňová správa adresovala spoločnosti, keď požiadala o vrátenie dane.
- 21 Toto preskúmanie dôkazov vyžaduje, aby celá dokumentácia, ktorú predložila GE AUTO SERVICE LEASING GMBH tak v konaní na Tribunal Económico Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd), ako aj v konaní o žalobe vo veci správneho súdnictva, bola v súlade s mechanizmami vrátenia stanovenými pre DPH. Audiencia Nacional (Vrchný súd) sa však domnieva, že ak sa bude striktne riadiť rozsudkom Tribunal Supremo (Najvyšší súd), s veľkou pravdepodobnosťou poruší ustanovenia, podmienky alebo obmedzenia, ktoré boli pre vrátenie DPH zaplatenej neusadenými osobami stanovené v článku 7 smernice 79/1072/EHS, čo je ustanovenie veľmi podobné článku 15 ods. 1 platnej smernice 2008/9, a odkloní sa od judikatúry týkajúcej sa tejto oblasti, ktorú vydal Súdny dvor. Zastáva názor, že spoločnosť nepredložila dôkazy ani nepreukázala, že sú splnené hmotnoprávne podmienky na uplatnenie jej práva na vrátenie dane, keď to mala urobiť v súlade s platnými ustanoveniami smernice a predovšetkým keď ju daňová správa vyzvala a opakovane jej poskytla príležitosť urobiť to. Audiencia Nacional pri vykonávaní rozsudku Tribunal Supremo (Najvyšší súd) nemôže opomenúť právne predpisy Európskej únie, ani judikatúru Súdneho dvora.
- 22 Audiencia Nacional (Vrchný súd) považuje postup správneho orgánu za zákonný. Keďže žiadosť bola neúplná, správny orgán umožnil zdaniteľnej osobe, aby predložila celú dokumentáciu potrebnú na uplatnenie jej nároku na vrátenie dane. Bol dodržaný tak všeobecný zákon o daniach, ako aj článok 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ktorý je v súčasnosti uvedený v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii. Keďže dokumentácia predložená žalobkyňou bola

neúplná, správny orgán nemohol overiť, či celá suma, o vrátenie ktorej sa žiadalo, zodpovedala faktúram, typom transakcií alebo adresátom, na ktorých bolo založené jej právo na vrátenie dane. Poukazuje na to, že daňová správa vydala zamietavé rozhodnutie na základe informácií, ktoré mala k dispozícii, a nemohla overiť, či boli splnené podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie dane.

- 23 Súdny dvor vo svojej judikatúre v podstate poukázal na to, že právo zdaniteľných osôb na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH. Je potrebné vytvoriť systém odpočtov, a teda aj vrátení dane s cieľom úplne zbaviť podnikateľa zaťaženia DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho ekonomických činností. Spoločný systém DPH musí zaručovať neutralitu, pokiaľ ide o daňové zaťaženie všetkých ekonomických činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky, pod podmienkou, že tieto činnosti podliehajú DPH.
- 24 Právo zdaniteľnej osoby usadenej v členskom štáte na vrátenie DPH zaplatenej v inom členskom štáte, ako ho upravuje tak smernica 2008/9, ako aj smernica 79/1072/EHS, zodpovedá právu na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe vo vlastnom členskom štáte, ktoré mu priznáva smernica 2006/112, ako to vyplýva z rozsudkov Súdneho dvora z 25. októbra 2012, Daimler a Widex (C-318/11 a C-319/11, EU:C:2012:666, bod 41), a z 21. marca 2018, C-533/16, bod 36.
- 25 Vzhľadom na to, že medzi právom neusadených zdaniteľných osôb na odpočítanie dane a právom zdaniteľných osôb na odpočítanie dane v ich vlastnom členskom štáte neexistuje hmotnoprávny rozdiel, odpoveď, ktorú poskytne Súdny dvor, je veľmi dôležitá. Ak má právo usadenej a neusadenej osoby na vrátenie dane rovnaké opodstatnenie, odlišuje sa len z procesného hľadiska; ak je správny názor Tribunal Supremo (Najvyšší súd), treba pripustiť možnosť, aby zdaniteľná osoba predložila dokumentáciu, ktorá preukazuje toto právo, kedykoľvek, a to aj po vydaní rozhodnutia orgánu pre správu daní, bez akéhokoľvek časového obmedzenia a bez ohľadu na to, ako postupoval správny orgán a daňovník.
- 26 Na to, aby bolo možné uplatniť právo na odpočítanie dane, musí mať zdaniteľná osoba vo všeobecnosti faktúru vyhotovenú v súlade s článkami 220 až 236 a článkami 238 až 240 smernice 2006/112 (rozsudok Súdneho dvora z 19. októbra 2017, Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, bod 40).
- 27 Formálne požiadavky v zásade nemôžu brániť odpočítaniu dane v plnej výške. Hoci je pravda, že členské štáty môžu v súlade s článkom 22 ods. 8 šiestej smernice prijať ďalšie predpisy na zabezpečenie správneho výberu dane a zabránenie podvodom, nesmú ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov, a systematicky spochybňovať právo na odpočítanie DPH, ktoré je základnou zásadou spoločného systému DPH stanovenou právnymi predpismi Únie v tejto oblasti, ako to Súdny dvor už uznal v rozsudku z 18. decembra 1997, Molenheide a i. (spojené veci C-286/94, C-340/95, C-401/95 a C-47/96, Zb. s. I-7281, bod 47).

- 28 Audiencia Nacional (Vrchný súd) sa domnieva, že – v rozpore s rozsudkom Tribunal Supremo (Najvyšší súd) – Súdny dvor už vyriešil túto otázku, pričom vylúčil možnosť, aby sa toto právo uplatňovalo bez časového obmedzenia. V rozsudkoch Súdneho dvora z 21. júna 2012, C-294/11, bod 29; z 21. marca 2018, C-533/16, bod 46, a z 28. júla 2016, Astone (C-332/15, EU:C:2016:614, bod 33), sa konštatovalo, že možnosť uplatniť právo na odpočítanie DPH bez časového obmedzenia by bola v rozpore so zásadou právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby sa daňová situácia zdaniteľnej osoby vzhľadom na jej práva a povinnosti vo vzťahu k daňovej správe nemohla donekonečna spochybňovať. Iné riešenie, ako je riešenie, ktoré vyplýva z vykonania rozsudku Tribunal Supremo (Najvyšší súd), môže spôsobiť, že diskusia zostane donekonečna otvorená.
- 29 Pokiaľ ide o okamih poskytnutia informácií potrebných na doplnenie faktúr, ktoré preukazujú právo na vrátenie dane, Súdny dvor v rozsudku z 8. mája 2013, C-271/12, bod 35, rozhodol, že faktúru nemožno doplniť po tom, čo daňový orgán vydal rozhodnutie o nepriznaní práva na odpočítanie DPH, lebo to neumožňuje zabezpečiť správy výber a kontrolu DPH. Súdny dvor to potvrdil v rozsudku z 26. apríla 2018, C-81/17, bod 38.
- 30 Pokiaľ ide o prípadné nedbanlivostné alebo zneužívajúce konanie žalovanej¹, Audiencia Nacional (Vrchný súd) poukazuje v oblasti DPH na rozsudok Súdneho dvora z 26. apríla 2018, C-81/17, bod 49, podľa ktorého „peňažná administratívna sankcia by sa mohla uplatniť najmä vtedy, keď [ide o] nedbanliv[ú] zdaniteľn[ú] osob[u]...“. Odopretie práva alebo výhody z dôvodu podvodných alebo zneužívajúcich skutočností je rovnako len dôsledkom konštatovania, že v prípade podvodu alebo zneužitia práva objektívne podmienky vyžadované na účely priznania sledovanej výhody v skutočnosti nie sú splnené, a z tohto dôvodu si takéto odopretie nevyžaduje osobitný právny základ [rozsudky Súdneho dvora zo 14. decembra 2000, Emsland-Stärke (C-110/99, EU:C:2000:695, bod 56); Halifax, bod 93; zo 4. júna 2009, Pometon (C-158/08, EU:C:2009:349, bod 28), alebo z 22. novembra 2017, C-251/16, bod 32].
- 31 Skutočnosť, že je potrebné vykonať rozhodnutie Tribunal Supremo (Najvyšší súd), ktoré zjavne odporuje právnym predpisom a judikatúre Európskej únie, teda odôvodňuje podanie tohto návrhu Audiencia Nacional (Vrchný súd) na začatie prejudiciálneho konania. Audiencia Nacional (Vrchný súd) uvádza, že obdobná situácia vznikla vo vnútroštátnom procesnom práve pri výklade a uplatňovaní judikatúry civilného kolégia Tribunal Supremo (Najvyšší súd) týkajúcej sa obmedzenia zrušujúcich účinkov spojených s vyhlásením spotrebiteľskej zmluvy za nekalú na základe článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Judikatúra Tribunal Supremo (Najvyšší súd) bola opravená rozsudkom Súdneho dvora z 21. decembra 2016, C-154/15 a C-307/15.

¹ Poznámka prekladateľa: z kontextu vyplýva, že má byť uvedené „žalobkyne“.